

„Dumnezeu S-a făcut purtător de trup, pentru ca omul să poată deveni purtător de duh.”
(Sfântul Atanasie cel Mare.)

Fie ca lumina Învierii Mântuitorului să ne inunde sufletul, să fim mai buni, mai înțeleghători, să ne prețuim viața și să ne bucurăm de ea!

Hristos a înviat!

Licență / Masterat

PREÎNSCRIERI ONLINE 2026

Feb - lun

ÎMPREUNĂ ÎNVĂȚĂM SĂ AVEM SUCCES!

PREÎNSCRIE-TE ONLINE
până la data de 30 iunie 2026, confirmă-ți locul și NU MAI PLĂTEȘTI TAXA DE ADMITERE!

admitere.spiruharet.ro

București
Constanța
Brașov
Craiova
Câmpulung
Muscel

București, Craiova, Câmpulung Muscel

✓ ASISTENT MEDICAL GENERALIST
✓ DETECTIV PARTICULAR

Preînscieri online 2026

Feb - lun

Preinscrie-te online până la data de 30 iunie 2026, confirmă-ți locul și nu mai plătești taxa de admitere!

colegiuluniversitar.spiruharet.ro

Universitatea Spiru Haret organizează preînscieri online pentru anul universitar 2026-2027!

2026 este un an special pentru Universitatea „Spiru Haret” – sărbătorește 35 de ani de excelență în educație, tradiție academică și formare a generației de profesioniști de succes.

De ce să alegi Universitatea „Spiru Haret”?

- Rețea națională de centre universitare în București, Brașov, Craiova, Constanța și Câmpulung Muscel;
- Programe de studiu de #Licență și #Masterat adaptate cerințelor actuale ale pieței muncii;
- Cadre didactice cu experiență academică și practică profesională;
- Cea mai mare și modernă platformă de învățare, BlackBoard, dar și resurse digitale pentru studenți;
- Comunitate academică activă, cu proiecte, stagii și parteneriate educaționale valoroase.

Domenii de studiu: Științe Economice, Științe Juridice, Științe Administrative, Informatică, Psihologie, Pedagogia

Învățământului primar și preșcolar, Medicină Veterinară, Educație fizică și sport, Kinetoterapie.

- 3 din 4 absolvenți lucrează în domeniul pentru care s-au pregătit.

Fă primul pas spre viitorul tău!

Intră pe admitere.spiruharet.ro, consultă oferta educațională și

PREÎNSCRIE-TE ONLINE până la 30 iunie 2026.

Candidații care depun documentele de admitere și susțin admiterea până la data de 31 iulie 2026 sunt scutiți de achitarea taxei de înscriere.

Taxa de înscriere la concursul de admitere pentru studiile universitare de licență și masterat este de 70 de euro.

Tot 70 de euro este taxa de înscriere la Colegiul Universitar „Spiru Haret”.

Împreună învățăm să avem succes!

Proiectul „Bursa LICEENI”

Cu ocazia împlinirii a 35 de ani de la înființare, Universitatea Spiru Haret a lansat Proiectul **Bursa LICEENI**, o inițiativă educațională menită să susțină performanța, motivația și orientarea academică a elevilor din clasele a XII-a. Proiectul se înscrie în direcția de responsabilitate educațională a universității și consolidează legătura acesteia cu mediul preuniversitar.

Universitatea Spiru Haret, prin decizia agreată de Consiliul de Administrație al USH și aprobată de conf. univ. dr. Aurelian A. Bondrea, Rectorul USH, va oferi **15 burse integrale de studiu pentru anul universitar**

2026 - 2027, pentru 15 elevi din clasa a XII-a, la următoarele programe de studii de Licență, Învățământ cu Frecvență (IF):

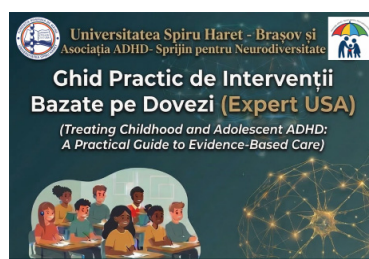
- **Facultatea de Educație Fizică și Sport:** Educație fizică și sportivă (IF) – **3 burse** • Kinetoterapie și motricitate specială (IF) – **3 burse**
- **Facultatea de Științe Economice București:** Contabilitate și informatică de gestiune (IF) – **3 burse** • Management (IF) – **3 burse**
- **Facultatea de Inginerie și Informatică:** Informatică (IF) – **3 burse.**

ȘCOALĂ DE VARĂ INTERNAȚIONALĂ dedicată securității cibernetice și tehnologiilor emergente - CYB3R-Q STACK 2026



În perioada 4-9 mai 2026, la Facultatea de Inginerie și Informatică, Universitatea Spiru Haret, se va desfășura școala de vară CYB3R-Q STACK 2026, un program intensiv dedicat domeniilor de vârf din zona tehnologică și de cercetare aplicată: cybersecurity, threat intelligence, Internet of Things (IoT), blockchain și computational modeling. Potrivit informațiilor publicate pe pagina oficială a evenimentului, programul reunește cursuri, workshopuri și activități aplicative, construite în jurul unor teme actuale precum securitatea rețelelor, protocoale criptografice, blockchain și modelare computațională. Un program intensiv de o săptămână, care reunește cercetători, experți din industrie și cursanți ambițioși pentru a explora frontierele securității cibernetice, IoT, blockchain și științei computaționale.

Amănunte în pag. 4



Asociația ADHD - Sprijin pentru Neurodiversitate, în parteneriat cu Facultatea de Psihologie și Științele Educației Brașov, Universitatea Spiru Haret, vă invită pe data de 22 Mai, de la ora 16:00, la un workshop Internațional ADHD de excepție susținut de invitatul special: dr. Michael Meinzer, Associate Professor în cadrul Departamentului de Psihologie și Director al YAAAS Lab (Young Adult and Adolescent ADHD Services) la UIC (University of Illinois Chicago), expert de renume oferind o perspectivă modernă și aplicată asupra tratamentului ADHD la copii și adolescenți.

Detalii în pag. 4

Nu bani, tată, nu bani, viață...

Mioara VERGU-IORDACHE

Vasile (așa îi spuneam când doream să mă alint și să-l alint), tata, era un om credincios, „păcătos” ca noi toți. Băiat de la țară, cel mai mare dintre nouă frați și surori, din care doar șase au trăit, s-au făcut mari. Poate de acolo, din satul lui și-a asumat credința, o credință apropiată, fără spectacol, ca întreaga viață, de altfel. În ultimii ani aici, pe pământ, găsise mai des și drumul spre biserică. Poate că își pregătea drumul... Oricum, prea devreme.

„Tata, uite, ți-au căzut niște bani din buzunar”. Încercam să-mi abat și să-i abat atenția de la tragedia ce părea iminentă... „Nu bani, tată, nu bani, viață!”, mi-a răspuns, cu glas stins, dar sfâșietor pentru mine. Până să vină Salvarea. (Tragedia în forma sa cea mai dureroasă pentru familie a venit puțin mai târziu; ea începuse în urmă cu doi ani, atunci când fusese „doar” un atac cerebral... (Sistemul de sănătate din România, și ieri, și azi, nu neapărat de dotări duce lipsă. Dar noi suntem un popor bun și iubitor și generos, nu-i așa?! Ce păcat că „excepțiile” ies la suprafață.)

Glasul tatălui meu spunându-mi „Nu bani, tată, nu bani, viață!” mă urmărește de peste patruzeci de ani. De la el și de la mama am învățat că viață înseamnă mai mult decât trai confortabil material, mai mult decât respirație, decât o trecere pe pământ. Înseamnă asumare, demnitate, libertate, respect, curaj, responsabilitate, muncă, sinceritate, iubire... Mă gândesc, dacă nu vă supărați, să vă invit să reflectați/reflectăm la momentele în care înțelegem care sunt adevăratele valori din existența noastră. Și cum valorificăm aceste momente.

Tot timpul se întâmplă ca oameni foarte bogați să se îmbolnăvească grav. Ce valoare au bogățiile, dacă nu ai sănătate? Oameni foarte bogați au primit condamnări, cu executare, la închisoare. Ce valoare pot avea bogățiile când îți lipsește libertatea? Și oamenilor foarte bogați, de la noi și de aiurea, li se întâmplă tragedii în familii, legate de copii, părinți, frați, surori, soți, soții... Mai contează banii? Cincii vor spune: „nu banii contează, ci numărul lor!” Cred că, pentru unii, așa și este.

Vă îndemn să reflectăm pentru că eu știu gustul „festinurilor” cu grisine cu muștar, cafea „nechezol” și Cico, împreună cu prietenii, în timp ce povesteam despre oameni, întâmplări, filme, cărți, concerte... dar și gustul unor festinuri adevărate. Sigur că și dumneavoastră știți! Eu știu gustul vieții reale lângă oameni cu viață. Când ai un necaz, de orice fel ar fi el, nu banii te mângâie, nu banii îți spun o vorbă bună, nu banii îți dau o cană cu apă, te sprijină, ci viața de lângă tine, omul care poartă viața, omul, care, trăind, mai și greșește, este vesel, este trist, este harnic, este leneș, este OM.

Valoarea nu ne-o dau bogățiile materiale, ci omenia, atitudinea înțeleghătoare și respectuoasă, dorința de a fi om mai bun, mai performant, dorința de a vedea frumosul și binele din oameni, de a-i vedea pe oameni sănătoși și fericiți. Pentru că... „Nu bani, tată, nu bani, VIAȚĂ!” La viață să ne gândim, să o și trăim, să o înțelegem, acum, în „Săptămâna Mare!”



Finanțat de
Uniunea Europeană
NextGenerationEU



Planul Național
de Redresare și Reziliență

PNRR: Fonduri pentru România modernă și reformată!

COMUNICAT DE PRESĂ

Finalizarea proiectului *DigiFormPEDAGOG* – Pedagogie digitală pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar

Universitatea *Spiru Haret* anunță finalizarea proiectului **ePNRR ID_20 DigiFormPEDAGOG** finanțat din Planul Național de Redresare și Reziliență în cadrul apelului PNRR/2024/C15/MEDU/18/„Pedagogie digitală pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar”, care a fost implementat în perioada **octombrie 2024 – martie 2026**.

Obiectivul general al proiectului a vizat dezvoltarea competențelor de pedagogie digitală pentru cadre didactice din învățământul preuniversitar de stat, prin participarea lor la programul de formare profesională continuă *Pedagogie digitală adaptată ariilor curriculare* acreditat de Ministerul Educației și Cercetării și la activitățile de coaching/mentorat asociate acestuia.

Rezultate semnificative

Proiectul a depășit indicatorii asumați inițial, înregistrând rezultate relevante la nivel național: • **5.775 cadre didactice certificate**, depășind ținta asumată prin *Cererea de finanțare* min. 5.000 cadre didactice;

- Participare echilibrată din mediul **urban (56,57%) și rural (43,43%)**, dintre care **22,63% provin din zone defavorizate**;
- Reprezentativitate ridicată a cadrelor didactice din toate ciclurile de învățământ: Gimnazial – 36,26%; Primar – 32,07%; Liceal – 22,04%; Preșcolar – 9,63%
- Distribuția pe grupe de vârstă evidențiază o participare majoritară a cadrelor didactice cu experiență: 41–50 ani: 38,93%; 51–60 ani: 32,10%

Proiectul a avut acoperire națională, cu o concentrare semnificativă în București (28,40%) și în județele Botoșani (9,82%), Dâmbovița (9,45%), Vaslui (9,21%).

Impact educațional: resurse digitale create

Unul dintre cele mai importante rezultate ale proiectului îl reprezintă dezvoltarea și publicarea unui număr semnificativ de **Resurse Educaționale Deschise (RED)**:

- Domenii principale: Limba și literatura română – 22,72%; Umaniste – 17,55%; Științe exacte – 14,63%; Matematică – 12,38%
- Distribuția pe cicluri: Gimnazial – 37,16%; Primar – 36,02%; Liceal – 13,22%; Preșcolar – 9,46%

Aceste resurse contribuie direct la modernizarea procesului educațional și la promovarea unor practici didactice inovatoare, bazate pe tehnologie digitală-informațională și de comunicație.

Activități și beneficii

Programul de formare și dezvoltare profesională continuă care face obiectul proiectului vizează, cu prioritate:

- utilizarea instrumentelor digitale în învățământul preuniversitar;
- crearea/dezvoltarea de resurse educaționale/lecții digitale și publicarea lor, ca **Resurse Educaționale Deschise (RED)**, pe platforma educațională *Livresq*;
- integrarea tehnologiilor digitale în procesele educaționale de predare-învățare-evaluare desfășurate de cadrele didactice în mod curent, la clasă, cu elevii;
- utilizarea metodelor de predare în sistem blended-learning/digital;
- asigurarea securității și drepturilor de autor pentru resursele/lecțiile digitale create/dezvoltate.

Participanții au beneficiat de:

- **40 de credite profesionale transferabile**;
- coaching/mentorat de specialitate/ digital;
- acces instrumente educaționale digitale centrate pe platforme pentru crearea/dezvoltarea/publicarea de **Resurse Educaționale Deschise (RED)**;
- sprijin de specialitate pentru crearea/ dezvoltarea/ publicarea de **Resurse Educaționale Deschise (RED)** folosind licențele *Livresq* achiziționate prin proiect.

Conferința de finalizare

Cu ocazia încheierii proiectului, Universitatea *Spiru Haret* a organizat:

Conferința de finalizare *DigiFormPEDAGOG*

30 martie 2026 - Ora 14:00

Eveniment online - Link acces: <https://meet.google.com/yen-gxqt-wci>

Manifestarea a reunit experți, cadre didactice și parteneri instituționali și a evidențiat impactul proiectului asupra sistemului educațional din învățământul preuniversitar din România.

Concluzii

Proiectul *DigiFormPEDAGOG* are impact asupra digitalizării educației, contribuind la formarea unui corp profesoral adaptat cerințelor actuale și viitoare ale sistemului de învățământ educațional.

Prin rezultatele obținute și sustenabilitatea resurselor educaționale dezvoltate, proiectul contribuie la consolidarea educației moderne, incluzive și orientate spre competențe digitale în România.

Date de contact:

Universitatea *Spiru Haret*, Str. Italiană nr. 28, Sector 2, București.

Website: <https://digiformpedagog.spiruharet.ro>

E-mail: digiformpedagog@spiruharet.ro



PNRR: Finanțat de Uniunea Europeană – UrmătoareaGenerațieUE

Titlu proiect: DigiFormPEDAGOG (PNRR ID_20)

Beneficiar: Universitatea Spiru Haret

Adresă: Str. Italiană nr.28, sect.2, București

Web: digiformpedagog.spiruharet.ro | E-mail: digiformpedagog@spiruharet.ro

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României



Finanțat de
Uniunea Europeană
NextGenerationEU



Planul Național
de Redresare și Reziliență

*PNRR: Fonduri pentru România modernă și reformată!

COMUNICAT DE PRESĂ

Universitatea „Spiru Haret” a finalizat proiectul „*USH Digital*” – investiții de peste 14,6 milioane de lei în educația digitală a peste 11.000 de studenți

Universitatea „*Spiru Haret*” anunță finalizarea, la data de **31 martie 2026**, a proiectului strategic „*USH Digital – Digitalizarea în Universitatea „Spiru Haret”*”, implementat în perioada **septembrie 2022 – martie 2026**, cu finanțare prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR).

Proiectul reprezintă una dintre cele mai importante investiții în transformarea digitală a universității, contribuind la creșterea calității procesului educațional și la adaptarea acestuia la cerințele economiei digitale și ale pieței muncii.

Peste 14,6 milioane lei investiți în infrastructură digitală universitară

Prin proiectul „*USH Digital*”, universitatea a realizat investiții majore în infrastructura tehnologică, în valoare totală de peste **14,6 milioane lei**, care au permis:

- dezvoltarea a **24 sisteme digitale integrate**, interconectate la nivel instituțional;
- operaționalizarea a **22 laboratoare digitale specializate** pentru educație și cercetare;
- crearea unei **biblioteci digitale distribuite** și a unei **platforme educaționale moderne**, accesibile inclusiv de la distanță;
- modernizarea proceselor didactice în conformitate cu standardele actuale și cerințele ARACIS.

32 programe de studii actualizate pentru profesiile viitorului

Un pilon important al proiectului a fost adaptarea ofertei educaționale la dinamica digitală:

- **32 programe de studii actualizate** (24 licență și 8 master);
- integrarea tehnologiilor emergente în procesul de predare-învățare: inteligență artificială, realitate virtuală, analiză de date, IoT;
- dezvoltarea competențelor digitale și antreprenoriale în domenii prioritare precum sănătate, educație, IT și economie digitală.

Peste 11.000 de studenți beneficiază direct de noile tehnologii

Impactul proiectului este unul semnificativ la nivelul întregii comunități academice: peste **11.000 studenți și masteranzi** au utilizat infrastructura digitală modernizată în activități didactice și de practică;

- **1.027 studenți, 71 cadre didactice și 34 membri ai personalului administrativ** au obținut certificări în competențe digitale, securitate cibernetică și antreprenariat;
- activitățile s-au desfășurat în centrele universitare din București, Brașov, Câmpulung, Constanța și Craiova.

Transformare digitală la nivel instituțional

Implementarea proiectului a generat o schimbare structurală în modul de organizare și desfășurare a activităților educaționale și de cercetare:

- digitalizarea laboratoarelor și a proceselor de învățare;
- extinderea accesului la resurse educaționale digitale;
- creșterea capacității de colaborare și lucru în medii virtuale;
- alinierea la cadrele europene de competențe digitale **DigComp** și **DigCompEdu**.

Declarația rectorului Universității „Spiru Haret”:

„Finalizarea proiectului *USH Digital* marchează un moment definitoriu pentru dezvoltare în Universitatea „*Spiru Haret*”. Am realizat o transformare profundă a infrastructurii și a modului în care se desfășoară educația, integrând tehnologii digitale avansate și creând un ecosistem modern de învățare. Rezultatele obținute confirmă angajamentul nostru de a oferi studenților competențe relevante pentru economia digitală și de a consolida rolul universității în modernizarea învățământului superior din România”, a declarat Aurelian A. Bondrea, rectorul Universității „*Spiru Haret*”.

Un proiect pentru viitorul educației

Prin „*USH Digital*”, Universitatea „*Spiru Haret*” își consolidează poziția ca instituție orientată spre inovație și digitalizare, capabilă să răspundă provocărilor actuale și viitoare ale educației și pieței muncii. Proiectul contribuie la crearea unui mediu educațional incluziv, modern și conectat la tendințele europene, oferind studenților acces la resurse și tehnologii de ultimă generație.



PNRR: Finanțat de Uniunea Europeană – UrmătoareaGenerațieUE

Titlu proiect: USH DIGITAL - Codul proiectului: 1596476127

Beneficiar: Universitatea Spiru Haret

Adresă: Str. Ion Ghica nr.13, sect.3, București

Web: ush-digital.spiruharet.ro | E-mail: pnrr@spiruharet.ro; rector@spiruharet.ro

<https://mfe.gov.ro/pnrr> | <https://www.facebook.com/PNRROfficial>

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României



ISSN 1221-4019

ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București

Telefon/fax: 021 316 97 91

Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,

interior 168

e-mail: opinia@spiruharet.ro

TEHNOREDACTARE: Vasilichia Dinu

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației

Opinia Națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ

este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de

TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI

ROMÂNIA DE MÂINE

Răspunderea
pentru conținutul
textelor publicate
aparține autorilor.



ISO 9001 certificat nr. 639C



"PNRR: Fonduri pentru România modernă și reformată!"

USH Digital

• Facultatea de Științe Economice Câmpulung

Prin crearea **Laboratorului Economic Digital LEC 20** la Facultatea de Științe Economice Câmpulung, s-au atins următoarele **obiective strategice**:

- investiții în infrastructura digitală a FSE Câmpulung • îmbunătățirea comunicării cu studenții (UMS SMART);
- crearea condițiilor necesare pentru munca în echipă în spațiul virtual (coordonarea echipelor de lucru pentru activități practice și de cercetare prin intermediul Tablelor Smart și a funcționalităților acestora);
- actualizarea și îmbunătățirea conținuturilor disciplinelor din cadrul programelor de studii de licență și masterat prin includerea aplicațiilor practice susținute cu programul *Nexus ERP* în cadrul disciplinelor: Contabilitate baze, Contabilitate proceduri, Contabilitate financiară I, Contabilitate financiară II, Contabilitate și gestiune fiscală, Contabilitate publică, Sisteme și raportări financiare, Audit financiar, Analiza economico financiară, Contabilitatea agenților economici, Audit financiar-statutar și alte misiuni, Standarde internaționale de raportare financiară, Practica de specialitate, cu *Nexus ERP* prin modulele: Gestionarea producției, Salarii, Nexus Analist, Vânzări, Facturare cu particularități pentru fiecare domeniu de activitate (Agricultura, Comerț, Construcții, Horeca, Diverse servicii); Informatică, Statistică, Baze de date, Sisteme informatice de gestiune, Programarea calculatoarelor, Sisteme informatice pentru asistarea deciziei, Sisteme expert de gestiune, Afaceri electronice pe Internet, Securitatea afacerilor electronice utilizând noile echipamente de calcul (All in One, Laptop, Imprimanta, Tabla Smart, Videoprojector, Tableta grafică) și modulele specializate Nexus prin Nexus Analist, CRM, WMS/HR, Comerț Online;
- crearea unei **infrastructuri de cercetare - dezvoltare inovare** prin utilizarea tehnologiilor avansate. (All in One, Laptop, Tabla Smart, Videoprojector, Rețea, Imprimantă).

Avantajele utilizării Laboratorului Economic Digital se regăsesc în tot procesul instructiv educativ prin: • Optimizarea timpului alocat evaluării; • Familiarizarea studenților/ masteranzilor cu echipamente tehnologice de ultimă generație; • Eliminarea limitărilor impuse de cerințe hardware în vederea instalării de soluții software evaluate; • Nivel de conectivitate ridicat al echipamentelor IT și funcționalități integrate; • Viteza de calcul și procesare mult mai mare; • Securitatea mediului de lucru online; • Dotarea laboratorului permite implementarea proiectelor europene ce au componentă formarea profesională și nu numai; • Dezvoltarea competențelor antreprenoriale ale studenților într-un mediu simulat, laboratorul acționând ca un Hub de inovare și testare practică. Acesta permite tranziția de la teorie la aplicații concrete, esențiale pentru inițierea și dezvoltarea unor afaceri de succes; • Suport pentru învățământ hibrid; • La nivel de cercetare laboratorul funcționează ca un incubator conectând studenții/masteranzii cu mentorii și resursele necesare.

Beneficiarii direcți ai acestor condiții optime de lucru prin infrastructura oferită de Laboratorul Economic Digital sunt: 2023 – 2024, aproximativ 150 studenți CIG, 60 masteranzi CMA, 20 AMG; 2024-2025, aproximativ 150 studenți CIG, 60 masteranzi CMA, 35 AMG; 2025-2026, aproximativ 130 studenți CIG, 50 masteranzi CMA, 50 AMG și 10 cadre didactice.

Implementarea proiectului *USH Digital* prin crearea **Laboratorului Economic Digital** contribuie substanțial la transformarea procesului educațional dintr-unul teoretic în unul aplicat, orientat spre competențe practice, digitale și interdisciplinare absolut necesare în domeniul contabilității actuale și viitoare. Acesta împreună cu biblioteca digitală și platforma educațională constituie pentru resursă și poli de dezvoltare a activităților educative universitare, iar spațiul amenajat și infrastructura asigurată prin proiect vor putea susține activitatea acestora pe termen lung.

• Facultatea de Inginerie și Informatică

Prin proiectul *USH Digital*, Facultatea de Inginerie și Informatică a beneficiat de achiziții hardware și software pentru două laboratoare multifuncționale care servesc programul de studii universitare de licență în informatică și programul de masterat „Tehnologii Moderne în Ingineria Sistemelor Informactice”:

- **primul laborator este dedicat Inteligenței artificiale, analizei datelor, modelării și simulării precum și vederii computerizate (computer vision)**. Din punct de vedere software menționăm achiziția de pachete pentru analiză statistică (SPSS), Calcul științific (Matlab), pachet pentru Bioinformatică, Pachet pentru Prelucrarea și analiza imaginilor, pachet pentru învățare automată precum și pachet *Wolfram Premium* pentru inteligență computațională. Drept infrastructură computațională, laboratorul de „*Inteligență artificială, computer vision, analiza datelor, modelare și simulare*” beneficiază de 15 calculatoare PC All-in-One, 15 calculatoare Desktop – GPU imprimante și table inteligente;
- **al doilea laborator este dedicat ingineriei serviciilor WEB, dezvoltării aplicațiilor mobile și Internetului lucrurilor (IoT)**. În acest sens, în afara sistemelor de calcul All-in-One (15 bucăți), Desktop-GPU (15 bucăți) laboratorul este dotat cu 15 sisteme laptop, 15 plăci de bază Raspberry, 15 display-uri Raspberry, 15 telefoane Android, 15 tablete Android, 2 camere video, kit senzori și patru stații grafice.

Ambele sisteme laborator beneficiază de comunicare în rețea și sunt conectate la Internet.

Aceste laboratoare au permis îmbunătățirea planurilor de învățământ prin includerea de discipline de mare actualitate, au permis actualizarea fișelor disciplinelor și conținuturilor cursurilor și temelor de laborator. În plus, studenții anilor terminali au putut aborda teme de mare actualitate în cadrul lucrărilor de licență și disertație.

• Facultatea de Psihologie și Științele Educației, București

În cadrul proiectului *USH Digital* au fost achiziționate echipamente și softuri specifice domeniilor *Psihologie și Științele Educației*.

În **LABORATORUL DE PSIHODIAGNOZĂ** s-a achiziționat *Aparatul encefalograf EEG Multimodal Starstim 32* cuplat cu sistemul *Neuroelectrics Instrument Controller 2*, care pot fi folosite pentru a studia răspunsul creierului la un stimul în sarcini de atenție, decizie, răspuns emoțional sau memorare și pentru a studia modificările care au loc în conectivitatea din cadrul și dintre rețelele creierului, ca urmare a unei intervenții psihologice. În laborator au avut loc activități de scanare a voluntarilor profesori și masteranzi în vederea calibrării aparatului și testării softurilor de analiză a datelor; colectarea de date pentru lucrările de disertație ale masteranzilor; familiarizarea studenților și masteranzilor cu achiziția datelor EEG/ERP și interpretarea lor în cadrul disciplinelor *Neuropsihologie Clinică și Neuropsihopatologie și Introducere în neuroștiințe*. Integrarea instrumentelor psihodiagnostice standardizate cu tehnologiile EEG multimodale permite o abordare complexă, interdisciplinară și bazată pe dovezi, contribuind la formarea unor specialiști competenți și adaptabili cerințelor actuale din domeniul *Psihologiei*.

În **LABORATORUL DE PSIHLOGIE EXPERIMENTALĂ** a fost achiziționat **Sistemul Informatic de testare și evaluare psihologică „PSISELTEVA”** care cuprinde probe experimentale. Probele utilizate în **LABORATORUL DE PSIHLOGIE EXPERIMENTALĂ** includ și o gamă largă de instrumente psihologice standardizate și proiective: Platforme și baterii computerizate; Teste cognitive și aptitudinale; Teste clinice și de personalitate; Teste proiective și specifice. Astfel, studenții au posibilitatea de a lucra cu instrumente reale, utilizate în practica profesională, ceea ce contribuie la dezvoltarea competențelor practice, esențiale pentru formarea profesională.

În domeniul **cercetării**, aceste instrumente contribuie semnificativ la creșterea rigurozității metodologice. Testele incluse sunt validate științific și etalonate pe populația românească, ceea ce permite colectarea de date standardizate și reproductibile. Diversitatea probelor permite investigarea unui spectru larg de variabile psihologice: de la procese cognitive (atenție, memorie, reacție), la trăsături de personalitate, emoții, comportamente și funcționare executivă.

Utilizarea testelor computerizate a oferit posibilitatea evaluării obiective și rapide a unor dimensiuni precum atenția, memoria, reacția sau aptitudinile cognitive, contribuind la formarea unor abilități practice relevante pentru domeniul *Psihologiei*. Aceste resurse contribuie la alinierea

proceselor didactice și de cercetare la standarde internaționale, facilitând utilizarea unor metode moderne, standardizate și digitalizate de evaluare psihologică.

Pentru domeniul *Științe ale Educației*, **Facultatea de Psihologie și Științele Educației din București, prin dotările LABORATORULUI DE TEHNOLOGIE DIDACTICĂ, oferă studenților săi softuri educaționale și mijloace tehnologice moderne, necesare formării și dezvoltării competențelor didactice vizate prin cele trei domenii cuprinse în documentul național menționat, respectiv: Tehnologie digitală în educație, Curriculum și proces didactic, Consilierea elevilor, colaborarea cu familia și comunitatea.**

Acele didactice de *planificare, intervenție didactică, evaluare*, dar și cercetarea științifică în domeniul educației implică deopotrivă *cunoașterea, selectarea și utilizarea* de softuri educaționale specifice nivelurilor de învățământ primar și preșcolar, de mijloace tehnologice moderne, specifice procesului de predare - învățare.

Specifice **LABORATORULUI DE TEHNOLOGIE DIDACTICĂ** sunt următoarele softuri și mijloace didactice achiziționate: Soft educațional interactiv *Eduboom*, Soft educațional interactiv *Mozzabook*, platforma *Class VR*, Claviatură portabilă *Yamaha PSS -A50*

Fiecare laborator din facultate este dotat cu: **Tabla inteligentă Huawei** care asigură: Prezentarea suportului de curs; Accesarea de resurse didactice disponibile în platforme educaționale; Căutarea și identificarea de materiale și resurse de formare (reviste, articole de specialitate); Prezentarea lucrărilor de seminar și de evaluare formativă la toate disciplinele; Analiza de materiale didactice (lecții, materiale audio - video, teste, jocuri didactice) în vederea dezvoltării gândirii critice. **Calculatoare** care contribuie la: Realizarea de resurse didactice în diferite aplicații educaționale; Accesarea de platforme necesare culegerii și analizei de date de cercetare necesare întocmirii lucrărilor de licență și disertație; Verificarea gradului de originalitate al lucrărilor realizate; Utilizarea și integrarea AI-ului în procesul de predare – învățare și rezolvarea de sarcini didactice propuse în cadrul seminarelor; Efectuarea de teste de evaluare.

În ansamblu, utilizarea acestor echipamente influențează în mod direct și nemijlocit calitatea procesului educațional și a capacității de cercetare, contribuind la alinierea activităților facultății la standardele moderne din domeniul educației și în acord cu paradigmele educaționale actuale centrate pe resurse educaționale digitale variate, mediu atractiv de învățare și dezvoltarea de competențe, dar și la consolidarea unui mediu academic orientat spre inovare și performanță.

• Facultatea de Științe Economice București

În cadrul proiectului *USH Digital*, Facultatea de Științe Economice București a beneficiat de dotări extrem de necesare desfășurării unui proces educațional de calitate. Astfel, a fost amenajat și dotat corespunzător un Laborator de Informatică economic, având în vedere specificul programelor de studii din cadrul facultății. Au fost primite:

- 30 calculatoare PC All- In-One, cu tastatură și mouse USB,
- 7 laptop,
- 1 imprimantă multifuncțională color și consumabile (2 seturi CMYK)
- 1 imprimantă multifuncțională MONOCROM și consumabile (6 toner),
- 2 table smart,
- 1 videoprojector cu suport, acces point wireless,
- 2 switch de rețea,
- 2 tablete grafice.

Materialele primite transformă sala de clasă dintr-o simplă sală de curs într-un laborator educațional modern.

Dincolo de dotările hardware, laboratorul integrează pachetul complex *Nexum ERC (Analyst,*

Producție, Salarii, Online, Rapoarte), oferind studenților posibilitatea de a lucra cu instrumente software utilizate curent în companiile din România. De asemenea, licențierea software-ului SPSS pentru analiză statistică permite studenților noștri să realizeze cercetări complexe și să fundamenteze decizii manageriale.

Pentru a eficientiza utilizarea dotărilor laboratorului au fost actualizate fișele de disciplină și au fost elaborate materiale didactice adaptate specificului acestuia, la discipline din cadrul programelor de studii de licență Management IF, ID, IFR (Management, Simulări și proiecte de management, programul CIG (Baze de date, Sisteme informatice de gestiune) precum și programelor de studii de masterat – MIA (Management antreprenorial, Sisteme informatice integrate în management), AFC (Audit intern, Auditarea sistemelor informatice financiar-contabile etc.)

Se poate spune așadar că această investiție nu este doar despre tehnologie, ci despre competențe. Prin actualizarea fișelor de disciplină și adaptarea materialelor didactice, ne asigurăm că studenții de la Management (IF, ID/IFR) și CIG, dar și masteranzii noștri de la MIA și AFC lucrează direct cu instrumente pe care le vor găsi în viitor la locul de muncă.



PNRR. Finanțat de Uniunea Europeană – Următorează Generație UE

<https://mfe.gov.ro/pnrr/> | <https://www.facebook.com/PNRROfficial>

Titlu proiect: USH DIGITAL - Codul proiectului: 1596476127
Beneficiar: Universitatea Spiru Haret
Adresă: Str. Ion Ghica nr.13, sect.3, București
Web: ush-digital.spiruharet.ro | E-mail: pnrr@spiruharet.ro; rector@spiruharet.ro

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României

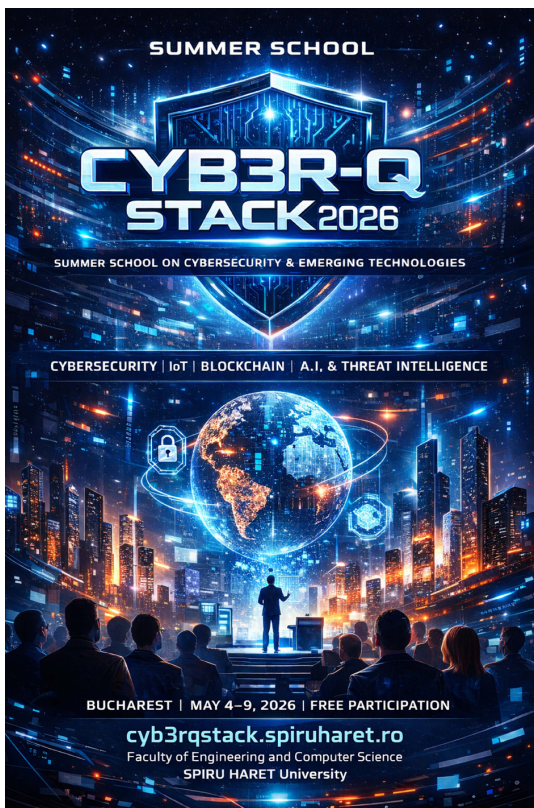
ȘCOALĂ DE VARĂ INTERNAȚIONALĂ dedicată securității cibernetice și tehnologiilor emergente - CYB3R-Q STACK 2026

În perioada 4–9 mai 2026, la Facultatea de Inginerie și Informatică, Universitatea Spiru Haret, se va desfășura școala de vară CYB3R-Q STACK 2026, un program intensiv dedicat domeniilor de vârf din zona tehnologică și de cercetare aplicată: cybersecurity, threat intelligence, Internet of Things (IoT), blockchain și computational modeling. Potrivit informațiilor publicate pe pagina oficială a evenimentului, programul reunește cursuri, workshopuri și activități aplicative, construite în jurul unor teme actuale precum securitatea rețelelor, protocoale criptografice, blockchain și modelare computațională.

Școala de vară este concepută ca o platformă de dialog și colaborare între mediul academic și industrie, adresându-se unui public divers și relevant pentru ecosistemul de inovare tehnologică. Sunt invitați să participe experți din industrie, cadre didactice, cercetători, precum și studenți la licență, masterat și doctorat, interesați să își aprofundeze cunoștințele și să interacționeze cu specialiști din domenii interdisciplinare.

Școala de vară CYB3R-Q STACK 2026 va beneficia și de o importantă dimensiune internațională, reunind participanți și invitați speciali dintr-un număr semnificativ de țări, printre care România, Statele Unite ale Americii, Elveția, Norvegia, Danemarca, Franța, Scoția, Singapore, Thailanda și India. Prezența unor specialiști, cercetători, cadre universitare și profesioniști din aceste spații academice și profesionale diverse va contribui la crearea unui cadru multicultural de învățare, dialog și schimb de expertiză, consolidând caracterul internațional și interdisciplinar al evenimentului.

Un aspect important al acestei inițiative este faptul că participarea este gratuită, școala fiind deschisă celor care doresc să se perfecționeze într-un cadru academic și profesional de înalt nivel. Organizatorii își propun să creeze un spațiu de învățare și schimb de idei pentru participanți motivați



să contribuie la dezvoltarea competențelor și cercetării în domenii strategice pentru transformarea digitală și securitatea infrastructurilor moderne.

Prin tematica sa actuală și prin deschiderea către colaborarea dintre universități, cercetare și companii, CYB3R-Q STACK 2026 se anunță a fi una dintre inițiativele educaționale relevante ale anului în zona securității cibernetice și a tehnologiilor emergente.

Mai multe informații despre program, condițiile de participare și agenda școlii de vară pot fi obținute prin accesarea site-ului oficial (cyb3rqstack.spiruharet.ro) al evenimentului sau prin contactarea directă a unuia dintre cei doi organizatori ai școlii de vară, conf. univ. dr. Marius Iulian Mihăilescu (m.mihaiulescu.mi@spiruharet.ro) sau lect. univ. dr. Valentina Mărăscu (v.marascu.mi@spiruharet.ro)

Ești student sau masterand la USH și vrei să înveți de la unul dintre cei mai apreciați experți internaționali în neurodiversitate?

Asociația ADHD - Sprijin pentru Neurodiversitate, în parteneriat cu Universitatea Spiru Haret, Brașov, te invită pe data de 22 Mai, de la ora 16:00, la un workshop Internațional ADHD de excepție susținut de invitatul special: dr. Michael Meinzer, Associate Professor în cadrul Departamentului de Psihologie și Director al YAAAS Lab (Young Adult and Adolescent ADHD Services) la UIC (University of Illinois Chicago), expert de renume oferind o perspectivă modernă și aplicată asupra tratamentului ADHD la copii și adolescenți.

Programul este conceput pentru a acoperi întregul spectru de intervenții necesare în practica psihologică modernă:

- 1. Evidence-Based Treatments:** Prezentarea tratamentelor validate științific.
- 2. Pharmacological Intervention:** Intervenții farmacologice – perspective pentru psihologi.
- 3. Psychosocial Interventions:** Strategii de suport psiho-social.
- 4. Behavioral Parent Training:** Metode de lucru și ghidare a părinților.
- 5. School-Based Intervention:** Managementul comportamentului în mediul educațional.
- 6. Adolescent Adaptations:** Adaptarea tehnicilor pentru provocările adolescenței.
- 7. Q&A Session:** Sesiune de întrebări și răspunsuri cu Dr. Michael Meinzer.

Pentru studenții și Masteranzii USH accesul este **GRATUIT** (prezență fizică în limita locurilor disponibile, la sediul Facultății de Psihologie și Științele Educației

Universitatea Spiru Haret - Brașov și Asociația ADHD - Sprijin pentru Neurodiversitate

Ghid Practic de Intervenții Bazate pe Dovezi (Expert USA)
(Treating Childhood and Adolescent ADHD: A Practical Guide to Evidence-Based Care)

AGENDA WORKSHOP-ULUI:

- Fundamentele Intervenției: Tratamente validate științifice.
- Abordarea Medicală: Intervenții farmacologice.
- Intervenții Psihosociale: Strategii de suport.
- Lucrul cu Familia: Behavioral Parent Training.
- ADHD la Școală: Intervenții în mediul educațional.
- Focus pe Adolescenți: Adaptarea tehnicilor.
- Sesiune Q&A: Dialog deschis.

LOCAȚIA: Universitatea Spiru Haret - Brașov

DATA: 22 Mai În Limba Engleză

ORA: 16:00 - 18:30 (Fără Traducere)

CUM TE ÎNSCRI?

Studenți USH: Gratuit. Link Intern.	Public Extern / Specialisti: 150 RON Link Online.
---	---

Speaker: Dr. Michael Meinzer
Associate Professor at University of Illinois Chicago
Director, Young Adult and Adolescent ADHD Services Laboratory
Director, ROCIAD College ADHD Clinic
Clinical Center Psychologist

Brașov, sau ONLINE.). Înscrierea se face pe baza adresei de e-mail instituționale.

<https://forms.gle/KRFksuoAg2PRGY69A>

Persoanele din afara USH (Public Extern) pot participa **EXCLUSIV ONLINE**; cost 150 RON (contribuție în contul Asociației pentru susținerea activităților dedicate neurodiversității).

Înscriere: <https://www.asociația-adhdromania.com/workshop-international>



Universitatea „Spiru Haret” organizează, în format hibrid, perioada 9-10 iunie 2026, cea de-a doua Adunare Generală a acțiunii COST *SafeGameMeat*. Întâlnirea va reuni membrii rețelei, precum și pe oricine este interesat să împărtășească progresele înregistrate, să discute activitățile în curs și să contureze următorii pași ai colaborării noastre. Acest eveniment va oferi tuturor o ocazie valoroasă de a face schimb de idei, de a-și lărgi cunoștințele și de a consolida legăturile dintre grupurile de lucru. Îi încurajăm pe toți cei interesați de siguranța cărnii de vânat și de subiectele conexe să participe.

- Call for abstracts se închide (inclusiv înregistrarea): 28 aprilie 2026.
- Termenul înregistrării pentru participare fizică: 9 mai 2026.
- Termenul înregistrării pentru participare online: 5 iunie 2026

Rezultate remarcabile: 11 premii pentru elevii Colegiului Spiru Haret Câmpulung la concursul „Credință și Sănătate” – Pitești

Conf.univ.dr. Cristina NĂFTĂNĂILĂ

Elevii Colegiului Terțiar Nonuniversitar Spiru Haret Câmpulung au demonstrat, încă o dată, profesionalism, dedicare și pasiune pentru domeniul medical, participând la etapa județeană a Concursului „Credință și Sănătate”, ediția a XII-a, desfășurat în data de 2 aprilie 2026, la Școala Postliceală Sanitară „Christiana” din Pitești.

Evenimentul, încadrat în domeniul științific și organizat sub forma unui concurs de proceduri de nursing, a reunit 66 de elevi din învățământul postliceal sanitar, calificarea *Asistent Medical Generalist*, din anii I, II și III. Probele practice s-au desfășurat într-un cadru riguros, sub supravegherea cadrelor didactice de specialitate, punând accent pe competențele profesionale reale ale participanților.

La această ediție, 11 elevi ai colegiului nostru au obținut rezultate remarcabile, confirmând calitatea pregătirii și implicarea acestora.



Elevii premiați sunt:

Anul I:

- Mădălina Ștefania Simion – Premiul I
- Costin Ben Geamăna – Premiul II
- Liliana Vilcoci – Premiul II
- Elena Drăgan – Premiul II

Anul II:

- Irina Alexandra Bălăceanu – Premiul I
- Adelina Duruian Raluca – Premiul III
- Andreea Laura Băkancsos – Premiul III
- Ionela Borțoi – Mențiune

Anul III:

- Elena Ramona Duran – Premiul I
- Maria Magdalena Cicu – Premiul II
- Alexandra Gabriela Cazacu – Premiul II

Rezultatele obținute reflectă nu doar cunoștințele teoretice, ci și abilitățile practice esențiale în profesia de asistent medical, precum și seriozitatea cu care elevii noștri se pregătesc pentru viitor.

Felicităm toți participanții, în mod special pe elevii premiați, pentru performanțele lor! Mulțumim cadrelor



didactice pentru implicare și pentru sprijinul constant oferit în formarea viitorilor profesioniști din domeniul sănătății, **prof. asistent medical licențiat Antonia Eana, prof. asistent medical licențiat Gabriel Eana și prof. asistent medical licențiat Odet Stana!**



ROLUL PARTENERIATULUI ȘCOALĂ-FAMILIE-COMUNITATE ÎN CONTEXTUL DIGITALIZĂRII EDUCAȚIEI

Educația contemporană se află într-un proces accelerat de transformare, determinat de evoluțiile tehnologice, globalizare și necesitatea adaptării la cerințele societății cunoașterii. În acest context, parteneriatul școală-familie-comunitate devine un element esențial în asigurarea calității educației, contribuind la dezvoltarea armonioasă a elevilor și la crearea unui mediu educațional incluziv și eficient. Literatura de specialitate evidențiază faptul că implicarea activă a familiei și a comunității în procesul educațional are un impact semnificativ asupra performanțelor școlare și asupra dezvoltării socio-emoționale a elevilor (Epstein, 2011).

Conferința regională „Pedagogia digitală – într-o lume digitalizată: provocarea AI” găzduită în data de 17 martie 2026 de Școala Gimnazială „Maica Domnului” (partener educațional al Facultății de Psihologie și Științe Educației în stadiul de practică pedagogică pentru învățământ primar) a reunit cadre didactice din întreaga țară, oameni dedicați care cred că educația nu ține pasul cu timpul... ci îl modelează. Au participat invitați din instituții de învățământ preuniversitar și universitar din întreaga țară, printre care și: lect.univ.dr. Oana Moșoiu de la Facultatea de Psihologie și Științe Educației din cadrul Universității din București, conf.univ.dr. Sebastian Chirimbu de la Facultatea de Psihologie și Științe Educației, Universitatea „Spiru Haret”, prof. Iulia Georgiana Iordache, inspector școlar pentru educație timpurie, prof. Mariana Tănăsescu, metodist învățământul primar ISMB sector 2, prof. Mioara Ivan, Colegiul Național „Elena Cuza” din București, prof. Andreea Daniela Chiriță și gazda evenimentului: prof. Daniela Mariana Ignat, directorul Școlii Gimnaziale „Maica Domnului”.

Transformarea digitală a educației nu trebuie privită exclusiv ca un progres inevitabil, ci și ca un fenomen care generează tensiuni și inegalități. Studiile recente subliniază faptul că digitalizarea poate amplifica discrepanțele existente între elevi, în funcție de accesul la resurse tehnologice și de nivelul competențelor digitale (Selwyn, 2016). Astfel, deși tehnologia facilitează comunicarea și colaborarea între școală, familie și comunitate, aceasta poate crea, în absența unor politici educaționale coerente, noi forme de excludere.

De asemenea, utilizarea intensă a tehnologiilor digitale ridică probleme legate de calitatea interacțiunii educaționale. Relația directă dintre profesor, elev și familie, fundamentată pe încredere și comunicare autentică, riscă să fie diminuată în contexte excesiv digitalizate, în care interacțiunea este mediată de ecrane și platforme (Turkle, 2015). În acest sens, este necesară o abordare echilibrată, care să valorifice potențialul tehnologiei fără a neglija dimensiunea umană a educației.



Rolul școlii în acest parteneriat este de a facilita comunicarea și de a crea oportunități de implicare pentru familie și comunitate. Familia, la rândul său, contribuie la formarea valorilor și la susținerea procesului de învățare, iar comunitatea oferă resurse și contexte



Mai mult, integrarea digitalizării în parteneriatul educațional presupune dezvoltarea unor competențe noi, atât pentru profesori, cât și pentru părinți. Conform cadrului european DigCompEdu, competențele digitale ale cadrelor didactice reprezintă un factor esențial pentru utilizarea eficientă a tehnologiei în educație (Redecker, 2017). În absența unei formări adecvate, digitalizarea poate rămâne la un nivel superficial, fără impact real asupra calității procesului educațional.

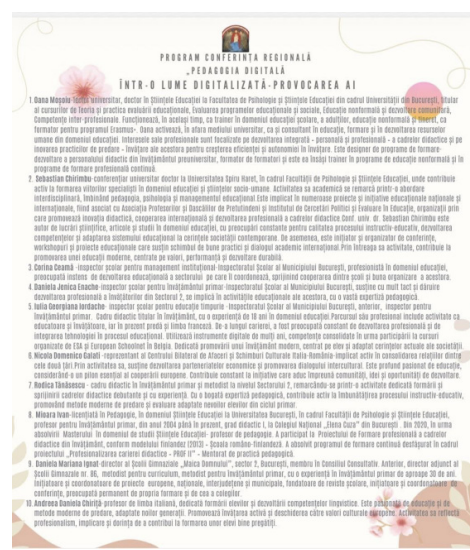
Din perspectivă sistemică, educația de calitate în era digitală nu poate fi realizată fără consolidarea relațiilor dintre școală, familie și comunitate. Aceste relații trebuie să se bazeze pe colaborare autentică, responsabilitate partajată și adaptare continuă la schimbările sociale și tehnologice. În acest sens, parteneriatul educațional devine nu doar un instrument de sprijin, ci un pilon fundamental al transformării educației contemporane.

Analiza relației dintre parteneriatul educațional și digitalizare evidențiază necesitatea unei abordări integrate și critice, care să valorifice oportunitățile oferite de tehnologie, dar să țină cont și de limitele acesteia. Numai printr-o astfel de abordare se poate asigura dezvoltarea unei educații de calitate, capabile să răspundă provocărilor secolului XXI.

Parteneriatul educațional reprezintă o formă de colaborare structurată între școală, familie și comunitate, având ca scop susținerea dezvoltării elevului și îmbunătățirea procesului educațional. Acesta se bazează pe ideea că educația nu este responsabilitatea exclusivă a școlii, ci un proces complex care implică mai mulți actori sociali.

Din perspectivă teoretică, parteneriatul educațional este fundamentat pe modele precum cel propus de Epstein, care evidențiază importanța implicării familiei în educația copilului prin comunicare, voluntariat și sprijin pentru învățare. Aceste modele subliniază necesitatea unei relații bazate pe încredere, respect și responsabilitate comună (Epstein, 2011).

Rolul școlii în acest parteneriat este de a facilita comunicarea și de a crea oportunități de implicare pentru familie și comunitate. Familia, la rândul său, contribuie la formarea valorilor și la susținerea procesului de învățare, iar comunitatea oferă resurse și contexte



educaționalul suplimentare. Importanța parteneriatului educațional se reflectă în creșterea performanțelor școlare, în dezvoltarea competențelor sociale și în prevenirea abandonului școlar. Astfel, colaborarea dintre acești actori devine un factor determinant al calității educației.

Cu toate acestea, literatura de specialitate atrage atenția asupra faptului că parteneriatul educațional nu este întotdeauna implementat în mod eficient, existând diferențe semnificative între discursul teoretic și realitatea practică. În multe contexte educaționale, implicarea familiei rămâne limitată sau formală, fiind influențată de factori precum nivelul socio-economic, nivelul de educație al părinților sau barierele culturale (Lareau, 2011). Astfel, nu toți elevii beneficiază în mod egal de avantajele parteneriatului educațional, ceea ce ridică probleme de echitate.

De asemenea, relația dintre școală și familie poate fi marcată de tensiuni și neînțelegeri, generate de diferențe de valori, așteptări sau stiluri educaționale. Profesorii pot percepe uneori implicarea părinților ca fiind intruzivă, în timp ce părinții pot considera că nu sunt suficient implicați sau informați în procesul educațional. Aceste aspecte evidențiază necesitatea dezvoltării unor competențe de comunicare și colaborare, atât la nivelul cadrelor didactice, cât și al familiei (Goodall & Montgomery, 2014).

Un alt aspect critic îl constituie rolul comunității, care, deși este recunoscut ca fiind important, este adesea insuficient valorificat. Parteneriatele cu instituțiile locale, organizațiile non-guvernamentale sau mediul economic sunt, în multe cazuri, sporadice și lipsite de continuitate. Pentru ca aceste parteneriate să devină eficiente, este necesară o abordare strategică, bazată pe obiective comune și pe implicare activă (Sanders, 2006).

În contextul contemporan, marcat de digitalizare, parteneriatul educațional capătă noi dimensiuni, dar și noi provocări. Deși tehnologia facilitează comunicarea și accesul la informații, aceasta nu garantează automat o colaborare autentică între actorii educaționali. Există riscul ca relațiile să devină superficiale sau limitate la schimburi formale de informații, fără a genera o implicare reală (Selwyn, 2016). În acest sens, este esențial ca utilizarea tehnologiei să fie însoțită de o viziune pedagogică clară și de o cultură a colaborării.

În era digitală, parteneriatul educațional capătă noi valențe, fiind facilitat de utilizarea tehnologiilor digitale. Comunicarea dintre școală și familie se realizează prin platforme online, aplicații mobile și rețele sociale, ceea ce permite o interacțiune rapidă și eficientă.

Familia joacă un rol important în sprijinirea învățării digitale, contribuind la dezvoltarea competențelor elevilor și la monitorizarea activității acestora. În același timp, comunitatea poate susține educația prin proiecte digitale, parteneriate și inițiative inovatoare.

Proiectele educaționale bazate pe colaborare și tehnologie contribuie la dezvoltarea competențelor digitale și sociale ale elevilor. Acestea permit schimbul de experiență și promovarea valorilor sustenabilității.

Cu toate acestea, este necesară o abordare echilibrată, care să evite dependența de tehnologie și să mențină dimensiunea umană a relației educaționale. Astfel, digitalizarea trebuie să completeze, nu să înlocuiască interacțiunea directă.

Din perspectivă critică, literatura de specialitate subliniază faptul că utilizarea tehnologiilor digitale în relația școală-familie nu conduce automat la o implicare mai profundă a părinților. De multe ori, comunicarea digitală rămâne la un nivel informativ, fără a se transforma într-un angajament real în procesul educațional (Goodall & Montgomery, 2014). Astfel, există riscul ca parteneriatul să fie redus la schimburi rapide de mesaje, fără dezvoltarea unei relații autentice de colaborare.

În plus, implicarea familiei în educația digitală este influențată de factori precum nivelul de competențe digitale al părinților, accesul la tehnologie și contextul socio-economic. Studiile arată că părinții cu un nivel redus de alfabetizare digitală pot întâmpina dificultăți în sprijinirea copiilor, ceea ce poate accentua inegalitățile educaționale (OECD, 2020). În acest sens, este necesară dezvoltarea unor programe de sprijin pentru părinți, care să faciliteze implicarea acestora în educația digitală.

Rolul comunității în era digitală devine, de asemenea, din ce în ce mai important, însă nu întotdeauna valorificat la potențial maxim. Parteneriatele cu instituții locale, organizații non-guvernamentale sau mediul economic pot oferi resurse și oportunități de învățare relevante, dar acestea necesită o coordonare eficientă și o viziune strategică (Sanders, 2006). În lipsa acestora, colaborarea rămâne fragmentată și cu impact limitat.

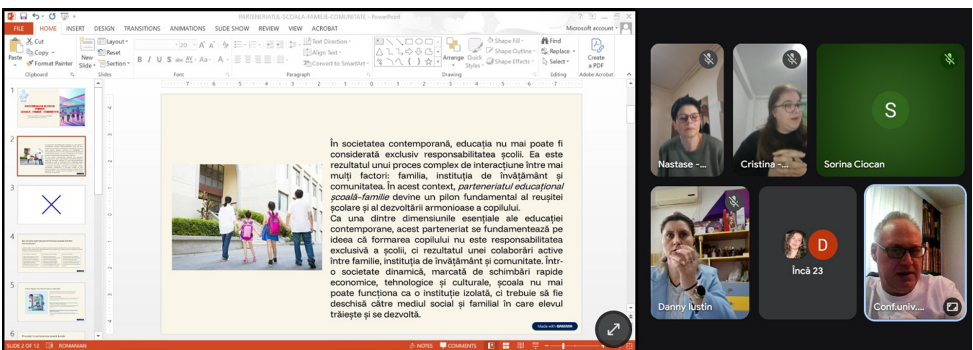
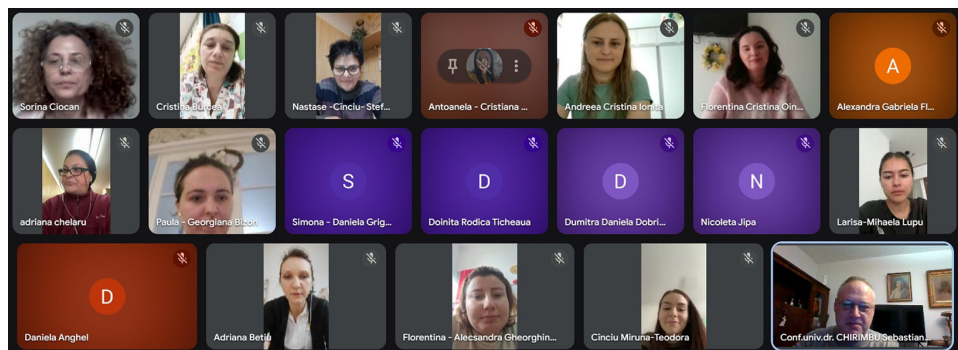
Un alt aspect critic îl reprezintă riscurile asociate utilizării tehnologiei, precum supraexpunerea la mediul digital, diminuarea interacțiunii sociale directe sau problemele legate de siguranța online. Aceste riscuri impun dezvoltarea unei educații digitale responsabile, care să includă formarea competențelor de utilizare sigură și etică a tehnologiei (Livingstone, 2014).

În același timp, digitalizarea oferă oportunități semnificative pentru dezvoltarea unei colaborări extinse între școală, familie și comunitate, inclusiv la nivel internațional. Platformele digitale permit schimbul de bune practici, participarea la proiecte globale și dezvoltarea unei perspective interculturale asupra educației. Astfel, parteneriatul educațional devine un spațiu deschis, flexibil și adaptat realităților contemporane.

În concluzie, cadrul teoretic al parteneriatului educațional evidențiază, atât potențialul acestuia în îmbunătățirea calității educației, cât și limitele și provocările implementării sale.

O abordare critică și reflexivă este necesară pentru a transforma parteneriatul educațional într-un instrument eficient și sustenabil al dezvoltării educaționale.

Conf.univ.dr. Sebastian CHIRIMBU
Facultatea de Psihologie
și Științe Educației (București)





VITRALII

Elite, oglinzi și alte iluzii amuzante

VITRALII

Avem o inteligență de serviciu, o specie aparte de autoproclamată floră intelectuală: elitistul indignat. Reprezentanții speciei sunt ușor de recunoscut. Nu după ideile emise – în general, obositor de previzibile –, ci după tonul folosit când expun sau pur și simplu zic câte ceva: un amestec de oboseală aristocratică, infatuare studiată și dispreț pedagogic. „Ce ne facem cu atâția proști?” răsună, deloc retoric, întrebarea. Proștii sunt vinovați de toate neajunsurile națiunii, de la traficul aglomerat, cozile de la ghișee, frigul din case și prețurile combustibililor până la complicatele probleme de geopolitică sau metafizică. În fond, prostul a devenit materia primă a industriei culturale autohtone. Fără el, rafturile s-ar goli, talk-show-urile ar rămâne fără oxigen, iar elitele ar fi nevoite să facă un exercițiu periculos: să vorbească despre ele însele. Or, asta ar crea o oarecare stânjenală. Pentru că, dacă dăm deoparte cortina cu sclipici, descoperim lucruri mai puțin comode: aceiași oameni care astăzi măsoară inteligența națională la milimetru au trecut, nu demult, prin epoci în care busola morală se recalibra zilnic. S-au suspectat reciproc cu o pasiune demnă de romanele polițiste, s-au fățit în voie de la un partid la altul, s-au turnat între ei cu rigoare administrativă, au făcut compromisuri cu o grație aproape coregrafică. Unii au fost victime, alții complici, mulți – și una și alta, în funcție de epocă. Iar din rețușuri a ieșit portretul actual: elita ca instanță supremă, tribunal ambulant, sirenă și far în același timp. Luminează și avertizează – mai ales asupra pericolului numit „ceialți, proști”. Fiindcă ei nu scriu neapărat cărți, ci rechizitorii, urmate de sentințe, condamnări și execuții. Le place să pună etichete. Acești foști acrobați ai adaptării morale pozează în faruri ale națiunii. Luminează, desigur, dar mai ales pe ei înșiși. Restul rămâne într-o penumbră vecină cu disprețul și ignoranța. E un soi de iluminare care merge până la cele mai mici detalii, adică până la adăugarea unui „h” nobiliar după una dintre consoanele prezente în numele de familie sau de botez.

Neagu Djuvara a avut, poate, dreptate. Dacă elitele au fost, într-adevăr, o greșă artificială, un cap așezat pe trunchiul fragil al unei națiuni în formare, încă prea slabă pentru a-l susține, înseamnă că altoiul încă nu s-a prins. Între timp, aceiași trunchi – această entitate persistent necooperantă și foarte proastă – a continuat să crească după propriile reguli, să supraviețuiască, ignorând instrucțiunile de utilizare furnizate de altoi. Rezultatul? O prăpastie pe care elitele o descriu cu o încântare aproape ludică. Cu cât e mai adâncă, cu atât metaforele sunt mai frumoase. E o relație complicată: poporul e suficient de „prost” încât să fie disprețuit, dar suficient de numeros încât să fie indispensabil – ca public, ca electorat, ca plătitor de taxe, ca pretext. Și totuși, poate cea mai subtilă ironie este alta: elita care deplânge prostia generalizată nu își pune niciodată întrebarea dacă nu cumva a contribuit la fenomen. Nu prin lipsă de inteligență, ci prin dispreț. Pentru că disprețul nu educă, ci izolează. Turnul de fildeș poate fi o movilă de lut. E o didactică negativă: îi spui omului că e prost suficient de des și, în cele din urmă, fie te ignoră, fie te înjură, fie îți dă dreptate – dar, în toate cele trei cazuri, dialogul e mort. Adevărul incomod este că o elită care are nevoie de „proști” pentru a-și demonstra superioritatea nu e o elită, ci o oglindă deformată. Iar când se uită în ea, vede exact ceea ce vrea: nu realitatea, ci propriul chip transformat artificial în legendă. O iluzie strigată în gura mare: nu e suficient să privești de sus, e nevoie să știi cum, când și de ce o faci, să-ți pui întrebarea „De ce sunt proștii proști?” și să te ostenești să faci ceva pentru a-i lumina la minte și a scăpa societatea de ei. Da, avem o problemă serioasă cu prostia. Nu pentru că ar fi prea multă, ci pentru că este distribuită extrem de inegal: unii o consumă, alții o produc, iar cei mai vocali o exploatează editorial. Iar aroganța, dublată sau nu de un umor rafinat, se știe, e selectivă – mai ales când e cultivată în sere intelectuale cu circuit închis.

Dragoș CIOCĂZAN

Biserica „Brâncoveanu de Sus” din Ocna Sibiului – ctitorită de doi martiri: Mihai Viteazul și Constantin Brâncoveanu

Dacă treceți prin Ocna Sibiului, puteți vizita și câteva obiective turistice importante. În curtea Bisericii „Sf. Ioan Botezătorul” este un muzeu unde în trecut își desfășurau activitatea o școală primară și o grădiniță. Inițial, muzeul a fost gândit ca un simplu depozit pentru păstrarea obiectelor vechi, dar, datorită implicării preotului Savu Popa și a câtorva voluntari, acesta a căpătat o formă muzeală. Un alt obiectiv este Biserica-cetate reformată din secolul XIII (1240), la origine bazilică romană. Fiind asediată de mai multe ori din cauza unui incendiu, biserica a fost refăcută în stilul gotic târziu, cu câteva elemente renascentiste. Din anul 1569 biserica a fost trecută de la cultul romano-catolic la cultul reformat calvin.

Pe strada Mihai Viteazu, cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril” este „Biserica Brâncoveanu”, aceasta fiind o ctitorie a lui Mihai Viteazul din anul 1600, ridicată după bătălia de la Șelimbăr, din 1599. A fost incendiată de turcii care treceau prin Transilvania. Pe ruine, domnitorul Constantin Brâncoveanu a refăcut-o, în 1701. Biserica, construită în stil brâncovenesc, adăpostește picturi murale din anul 1723. Se evidențiază imaginile domnitorilor Mihai Viteazul (1558-1601/dreapta) și Constantin Brâncoveanu (1654-1714/stânga). Biserica a mai fost renovată în 1895, când obiectele de valoare au fost duse în muzeu din Sibiu, Cluj și Alba Iulia.

Povestea spune că în primăvara anului 1599, după bătălia de la Șelimbăr, impresionat de credința și rugămintele sibiienilor, în acele timpuri iobagi pe propriile pământuri, Mihai Viteazul a dispus învoire să se aducă piatră și cărămidă pentru construirea Bisericii. După ce Viteazul a fost înlăturat prin trădare și martiraj, biserica a fost incendiată și dărâmată de cotoptorii turci ajunși în zonă. Ajuns pe scaunul domnesc, Constantin Brâncoveanu dispune ca pe ruinele existente să fie reconstruită Biserica, întărind și lărgind zidurile, făcând danie ani la rând cu cele de trebuință. Pictura interioară a fost terminată la nouă ani după martirajul Brâncovenilor (15 August 1714), sub ispravnicul Popa Ioan din Vizocna.

Și acum...minunea împărtășită de jurnalistul Dan Tomozei: „...În luna Iulie 2006, scriam pentru Jurnalul Național. Deja se inserase,

Surse: wikipedia.org; tribuna.ro; primariaocnasibiului.ro; ocna-sibiu.ro; biserici.oag; ziarullumina.ro; jurnalul.ro



Fresca Bisericii ortodoxe din Ocna Sibiului. Domnitorii români Mihai Viteazul (1558-1601/dreapta) și Constantin Brâncoveanu (1654-1714/stânga), ctitori succesivi ai bisericii.

trecuse bine de ora 20.30, iar părintele Savu Popa, slujitor în acei ani al Bisericii cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril”, inițiator al unui muzeu al sării, ne-a primit cu bunăvoință și îngăduință să pozăm tot ce doream. Numai că, fiind la final de zi, târziu în seară, după ore de fotografiat, niciunul dintre aparate nu mai avea bateriile încărcate. Aveam pozate obiecte din muzeu, dar când am ajuns în Biserica... nimic! Ne frământa supărarea că nu vom putea păstra în imagini fresca bisericii, în care apăreau Viteazul și Brâncoveanu. Am stat la taină lungă cu părintele, am aflat povești și legende ale locuri. Când să ne despărțim, am deschis din nou aparatul foto și mai mult în disperare de cauză am declanșat. Uimire generală! A funcționat și am făcut o imagine în semi-întunericul din Biserica... (...) A fost ca o minune, petrecută în fața domnitorilor martiri Mihai Viteazul și Constantin Brâncoveanu.”

Poate încărcarea energetică a locului a ajutat la această misterioasă sedință foto din noapte, sau poate cei doi domnitori reprezentați în frescă au dat puțin ajutor...

Minune sau nu, patrioții adevărați, Mihai Viteazul și Constantin Brâncoveanu, cu credința de țară și Dumnezeu, au lăsat semnele hotărârii lor spirituale de a face totul până la sacrificiul suprem și prin această ctitorie comună, ridicată cumva împreună, asigurând continuitatea elementului românesc. Nestrămutați în credință și țel, au stat ca două statui de marmură în fața destinului implacabil. Cinste lor! Cinste patrioților!

George V. GRIGORE

Invitații în lumea artelor plastice

Corina MELINTE:

„Plăsmuiri astrale” – un vernisaj în care am expus nu doar lucrări, ci și fragmente de univers personal.

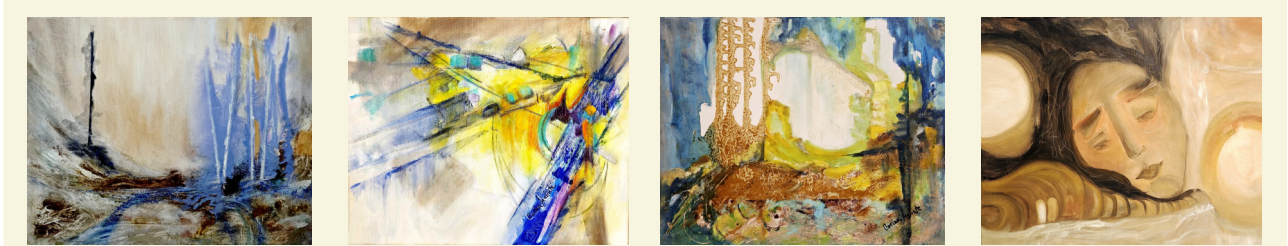


Pictorița Corina MELINTE scrie despre recentul său vernisaj:

Am să încep prin a vă mărturisii că există un moment înainte de fiecare vernisaj în care artistul își privește lucrările și se întreabă, cu o sinceritate ușor incomodă, dacă lucrările chiar trebuiau scoase în lume. „Plăsmuiri astrale” a trecut prin exact acel tip de expoziție în care întrebarea nu a dispărut, dar a devenit în cele din urmă irelevantă. Pentru că, odată deschise ușile Galeriei „N.N. Tonitza”, lucrările nu mai aparțin în totalitate autorului – ele încep să respire prin privitor. (...)

M-am simțit onorată și bucuroasă să expun într-un spațiu care nu doar găzduiește arta, ci o pune într-o lumină care te obligă la sinceritate. Iar publicul – rafinat, uneori surprinzător de atent – a completat perfect această ecuație fragilă dintre intenție și interpretare. A fost genul acela de public care nu doar privește, ci caută, iar uneori găsește lucruri pe care nici măcar artistul nu știa că le-a ascuns acolo.

Expoziția fiind curatoriată de prof.univ.dr. Constantin Tofan, vicepreședinte al UAP Iași, a impus acea rigoare intelectuală care te face, pentru câteva minute, să-ți vezi propriile lucrări printr-un filtru mai exigent. Doamna istoric de artă drd. Petruța Luchian a reușit să formuleze, cu o



elegantă remarcabilă, sensuri pe care eu le-am intuit, dar nu le-am rostit niciodată. Domnul director al galeriei, dr. Laurențiu Chiriac – Directorul Direcției de Cultură, Tineret și Sport Bârlad – a oferit o atență prezentare care a însoțit lucrările în întâlnirea lor cu publicul, iar domnului prof. Dionisie Gradu – artist vizual – a subliniat, cu autoritatea și finețea discursului său, că arta își află, în mod firesc, locul și rostul în centrul comunității.

Patru membri ai Uniunii Artiștilor Plastici din România, printre care pictorul Nelu Grădeanu, prezenți la vernisaj, au adus cu ei nu doar statutul profesional, ci și o energie care validează, discret dar ferm, demersul artistic. Și aici, aș dori să completez fără falsă modestie că există un moment de reală satisfacție atunci când îți vezi lucrările integrate într-un dialog real, nu doar expuse pe un perete.

„Plăsmuiri astrale” nu a fost gândită ca o demonstrație, ci ca o invitație. Fiecare lucrare a pornit dintr-o nevoie personală de a înțelege, de a structura sau, uneori, de a accepta haosul și tapițeria universală. Iar faptul că aceste fragmente vizuale au fost primite, analizate și – în unele cazuri – reinterpretate cu o libertate aproape curajoasă de către public a fost, fără îndoială, una dintre cele mai valoroase experiențe ale vernisajului.

Există și un mic adevăr pe care uneori poate îl ascundem, anume acela că artistul își termină lucrarea abia în momentul în care cineva o privește. În acea seară, am avut senzația că unele dintre lucrările mele s-au finalizat de mai multe ori, în moduri diferite, în funcție de cine le-a întâlnit. Unele au devenit mai calme, altele mai tensionate – toate, însă, mai vii.

Cu un umor pe care mi-l asum, pot spune că „Plăsmuiri astrale” a fost și un exercițiu de detașare. Pentru că, odată expuse, lucrările nu mai pot fi „corectate”, explicate sau salvate. Ele își asumă singure existența, iar artistul rămâne, pentru câteva ore, într-un rol ușor neobișnuit: acela de spectator al propriului univers.

La finalul vernisajului nu am plecat cu sentimentul că am „prezentat” ceva, ci că am participat la un schimb autentic – între idee și privire, între intenție și emoție. Iar dacă ar fi să rezum totul într-un gând simplu, ar fi acesta: uneori, ai nevoie să-ți vezi propriile „plăsmuiri astrale” reflectate în ochii celorlalți ca să înțelegi că merită să le lași să existe.

Prezentăm câteva tablouri ale pictoriței. Concluzia? Foarte frumos, felicitări din toată inima! Îi urăm succes pictoriței și în perioada următoare!

Aristotel BUNESCU

<https://agentiadepresaculturalasportiva.wordpress.com>

Tratatul de securitate dintre Australia, Noua Zeelandă și Statele Unite – ANZUS (III)

(Urmare din numărul 1176)

Florin MACIU

Membrii tratatului

Australia este o monarhie constituțională cu o democrație parlamentară și o federație cuprinzând șase state și zece teritorii. Cu o populație de 28 de milioane, în prezent, Australia este urbanizată la nivel superior pe coasta de est, având două orașe cu peste 5 milioane de locuitori – Sydney și Melbourne. Cultura este diversă, foarte multe persoane stabilindu-se acolo venind din alte țări. Are o economie dezvoltată, resurse naturale și relații de schimb internaționale bune. Se remarcă preocuparea pentru sănătate, educație, economie liberă, drepturi politice. Printre alte organizații internaționale unde este membru, statul face parte din G20 și AUKUS, despre care vom vorbi cu altă ocazie. În puține cuvinte, o putere mijlocie, care are cheltuieli militare substanțiale.

Noua Zeelandă este, deocamdată, tot monarhie constituțională cu democrație parlamentară, fără a avea o constituție codificată. Are un parlament unicameral, specific statelor unitare, iar teritoriul este organizat din punct de vedere administrativ pe regiuni care se subordonează unui guvern central. Se poate discuta și despre un domeniu al Noii Zeelande constând într-o adunare de state și teritorii unite sub monarhul lor și asociate Noii Zeelande (de exemplu, Insulele Cook). Guvernarea se remarcă prin transparență și corupție mică, iar politica, orientată spre protecția mediului înconjurător, a condus la adoptarea unei linii de interzicere a energiei nucleare. Armata este mică, pe bază de voluntariat, menită să gestioneze amenințări locale și participarea la misiuni internaționale. Principalul ei scop este să apere zona economică exclusivă și să se implice în misiuni umanitare în Pacific. Aliată, prin definiție, cu Australia. O țară dezvoltată, cu 5 milioane de locuitori, prima care a introdus salariul minim și a dat drept de vot femeilor. Recunoscută ca putere mijlocie.

Despre **Statele Unite ale Americii** nu spunem decât că este o republică prezidențială, federală, cu parlament bicameral și o economie și armată care o plasează, așa cum consideră mulți analiști, ca fiind unica superputere actuală (2026 primăvara).

Conținut

Tratatul are unsprezece articole care scot în evidență obligațiile reciproce ale statelor semnatare. Să vedem, însă, mai întâi, ce considerente au avut părțile când au hotărât încheierea înțelegerii, acestea fiind consemnate în preambulul prevederilor tratatului.

În primul rând, se reafirmă credința în scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite, în dorința de a trăi în pace cu toate popoarele și de a întări „fesătura” păcii în zona Pacificului.

Se are în vedere că Statele Unite au deja aranjamente în conformitate cu care forțe armate aparținându-le sunt staționate în Filipine, dar și în Insulele Ryukyu (un lanț de insule japoneze), iar, în concordanță cu prevederile tratatului de pace cu niponii, se mai pot staționa trupe în Japonia, în vederea menținerii păcii și securității.

Se recunoaște că Australia și Noua Zeelandă, în calitate de națiuni ale Commonwealth-ului britanic, au obligații militare în afara și în zona Pacificului.

Prin tratat, părțile se angajează, în spiritul și legea Cartei Națiunilor Unite, să rezolve disputele internaționale prin mijloace pașnice, astfel încât să nu pună în pericol pacea, securitatea și justiția și să se abțină de la orice măsură nepotrivită scopurilor Națiunilor Unite, în ceea ce privește uzul forței sau al amenințării cu forța. De asemenea, părțile se vor apăra individual sau colectiv și vor menține și

crește capacitatea de apărare în fața unui atac armat.

Se prevede obligația de consultare reciprocă pe orice opinie care să se refere la amenințări la adresa integrității teritoriale, independenței politice sau securității în Pacific. Totodată se recunoaște că un atac armat asupra unei părți va fi considerat o primejdie pentru pacea fiecăreia dintre părți. În cazul unui atac armat, acesta se va raporta Consiliului de Securitate, împreună cu măsurile luate, iar măsurile vor înceta, atunci când Consiliul va decide modul de reacție.

Părțile precizează că atacul armat la care se va răspunde include orice atac al unui teritoriu metropolitan, al unei insule aflată sub jurisdicția lor în Pacific ori asupra forțelor terestre, navelor maritime sau aparatelor de zbor.

Se stipulează că tematica de implementare a tratatului este în atribuția unui Consiliu care să se poată întruni oricând, alcătuit din miniștri de externe sau înlocuitorii lor. Se deduce că, prin tratat, nu se creează organisme noi.

Tratatul rămâne în vigoare pe un termen nedefinit.

Istoric

SEATO

În 1954, s-a creat *Southeast Asian Treaty Organization* (SEATO), care a inclus puterile din ANZUS. State care intenționau să se alătore ANZUS, inclusiv Marea Britanie și Franța, au avut această oportunitate de a intra într-o alianță ce privea o zonă de interes. Despre SEATO vom vorbi cu altă ocazie. ANZUS a rămas în vigoare cu aceeași componență.

Membrii ANZUS s-au întâlnit anual, iar discuțiile principale s-au axat pe extinderea comunismului, militarizarea Japoniei scăzând în importanță.

Vietnam

Australia și Noua Zeelandă au trimis trupe care să susțină efortul Statelor Unite în Vietnam, fără a invoca oficial tratatul. Statele Unite nu fuseseră atacate. Ambele state au luat hotărâri ghidate de dorința de a fi alături de Statele Unite, care, prin președintele Eisenhower, în 1954, popularizaseră „teoria dominoului” conform căreia, dacă o țară, într-o regiune, cade sub comunism, toate națiunile vecine o vor urma.

În 1962, Statele Unite au cerut Australiei să trimită consilieri militari în Vietnam pentru ca războiul cu Vietnamul de Nord să pară mai internațional. Guvernul Menzies a reacționat pozitiv, sperând ca, în cazul unei amenințări venite din sud-estul Asiei, în special din Indonezia, Statele Unite să îi sară rapid în ajutor. Se urmărea, totodată, creșterea comerțului cu acești aliați.

În 1965, Statele Unite și-au crescut numărul de militari în Vietnam, armata sud-vietnameză nereușind să reziste forței comuniste. Menzies, liberal în ultima parte a carierei, și ministrul său de externe, Paul Hasluck, au convins restul cabINETULUI în legătură cu necesitatea sporirii contingentului australian trimis. Când a sosit cererea neoficială, australianii erau gata să ofere un batalion de infanterie (800 de persoane), în pofida opoziției ministerului Apărării, care susținea că nu ar trebui mărit numărul trupelor decât în situația că Vietnamul de Nord sau China, care-i îi oferea sprijin, ar fi constituit o amenințare reală pentru Australia. Primul ministru a decis să ignore acest avis.

A apărut altă problemă: primul ministru vietnamez, Phan Huy Quat, șovăia să le dea acceptul să vină. El se temea că venirea mai multor forțe străine ar fi întărit propaganda Vietnamului de Nord, care ar fi fost simpatizat mai mult. Cu puțin timp înainte ca Menzies să anunțe decizia în Parlament, Vietnamul, presat de ambasadorul australian, și-a schimbat punctul de vedere. Trimiterea de trupe va apărea

Motto: „*Si vis pacem, para bellum*” (Dacă vrei pace, pregătește-te de război) (Publius Flavius Vegetius Renatus în lucrarea sa „*De Re Militari*”)

ca răspuns la o cerere a Saigonului. Puterea știa să joace.

Numai că sprijinul public pentru astfel de acțiuni scădea; opoziția putea să observe că Statele Unite și aliații sunt departe de a câștiga războiul.

În 1972, noul prim-ministru, laburist, Gough Whitlam, a luat măsuri rapide de retragere a forțelor. Important de știut este că acesta a desființat conscripția, dar și faptul că a fost destituit de guvernatorul Australiei (reprezentantul monarhului), în 1975, lucru rar întâlnit.

Următorul an, Statele Unite au procedat identic. În 1975, a câștigat Vietnamul de Nord. În război participaseră 52 000 de australieni, dintre care au decedat peste 500, aproximativ 3 000 fiind răniți. Extrem de ciudat, am comenta noi, trupele revenite în țară au avut o primire ostilă din partea populației, chiar dacă fuseseră trimiși la ordinul guvernului, iar o treime erau militari în termen (cu serviciu militar obligatoriu). Pe lângă traumele suferite în război, ei au avut de suferit și din cauza tratamentului concetățenilor.

Noua Zeelandă s-a implicat în această operațiune între 1964 și 1972, cu un total de 3 000 de oameni, o angajare limitată, în special o baterie de artilerie și, mai târziu, două companii de infanterie. Au suferit 37 de decese și peste 180 de participanți răniți.

„Konfrontasi”

Australia a așteptat mai mult ajutor de la Statele Unite, atunci când s-a angajat, între 1963 și 1966, sub comandă britanică și ca parte a forței Commonwealth, la stingerea unui conflict armat (poate fi considerat un episod din războiul rece din Asia) între Malaysia și Indonezia.

Confruntarea indoneziană, denumită și „Konfrontasi”, s-a desfășurat pe insula Borneo și peninsula Malaya (Malacca), obiectul disputei fiind teritoriile Sabah și Sarawak.

A fost ultima oară când Australia a mai furnizat sprijin într-un conflict britanic. A pierdut 23 de soldați, iar opt au fost răniți. Din Noua Zeelandă au decedat 12, iar opt au fost răniți.

Statele Unite nu au intervenit direct în „Konfrontasi” pentru a evita un al doilea simultan conflict în Asia de Sud-Est, primul fiind în Vietnam, unde erau implicați adânc. A adoptat, în schimb, o poziție diplomatică, pentru a preveni un război pe scară largă, a ajutat pe britanici și aliații lor, care apărau Malaysia, și a nu trimite Indonezia în mâinile comuniste ale Chinei sau Uniunii Sovietice. Au folosit presiunea economică, tăind ajutorul spre Indonezia, mai degrabă decât să trimită trupe. A urmărit, de asemenea, să-și protejeze investițiile, mai ales cele petroliere, din Indonezia.

Noua Zeelandă și zona fără arme nucleare

În 1984, ANZUS începe să se destrame. Noua Zeelandă se declară zonă fără arme nucleare și refuză să permită submarinelor nucleare (cu propulsie nucleară sau purtătoare de arme nucleare) ale Statelor Unite să intre în porturile ei. Doi ani mai târziu, secretarul de stat, George P. Shultz, și ministrul de externe australian, Bill Hayden, confirmă, în urma unor convorbiri, că țările lor își vor onora, în continuare, obligațiile ce le revin din tratat, chiar dacă a dispărut aspectul trilateral al înțelegerii. În septembrie 1986, Statele Unite își suspendă obligațiile din tratat în ceea ce privește Noua Zeelandă. Aceasta din urmă a susținut că înțelegerile anterioare nu au specificat dreptul Statelor Unite de a vizita porturile ei cu astfel de armament, în timp ce Statele Unite susțineau un lucru asemănător, dar privit dintr-un alt unghi: tocmai pentru că nicăieri nu se menționase ceva anume, însemna că pot intra în porturi cu orice fel de armament. Noua Zeelandă a rămas pe poziția inițială.

În vara lui 1985, Australia și Noua Zeelandă au semnat „*Tratatul de zonă a*

Pacificului de Sud, liberă de arme nucleare” („*South Pacific Nuclear Free Zone Treaty*”), în care se prevedea că, potrivit principiului suveranității, fiecare stat decide pentru el însuși ce fel de nave și avioane primește în porturi și aeroporturi. Tratatul, numit și „*Treaty of Rarotonga*”, interzicea folosirea, testarea sau posesia armelor nucleare în interiorul granițelor acelei zone.

Pare că populația de la antipodi este mult mai sensibilă decât restul lumii la pericolul nuclear. Nu avem spațiu să facem o analiză. Menționăm, totuși, „*Ultimul țărm*” („*On the Beach*”), un film american științifico-fantastic postapocaliptic din 1959, care se bazează pe romanul omonim din 1957 scris de autorul britanico-australian Nevil Shute. Populația globului este exterminată de un război nuclear, iar ultimii supraviețuitori, care-și așteaptă și ei sfârșitul, sunt în Australia. Povestea se termină cu un Melbourne tăcut, cu străzi goale și un banner pe care se poate citi „*There is still time .. Brother*” („*Frate... mai ai încă timp*”). Deși mesajul scris slujea pentru alt scop, spectatori înțeleg pledoaria adresată omenirii de a preveni un război nuclear, până nu este prea târziu. În 2000, tragedia, ca să nu-i mai spunem altfel, a fost actualizată și re-ecranizată. Un prilej pentru cinefili de a-l compara pe Gregory Peck cu Armand Assante, dar și pentru întreaga lume să gândească.

Filme notabile australiene au explorat pericolul nuclear. Noi mai amintim seria „*Mad Max*”, unde acțiunea, deși axată pe lipsa de energie, se petrece într-un mediu afectat grav, ce a suferit un colaps ecologic cauzat de războiul nuclear.

Războiul cu terorismul, după atacurile din 11 septembrie 2001

ANZUS a fost invocat o singură dată, în 2001, de către primul ministru australian, John Howard, ca răspuns la atacurile teroriste din 11 septembrie asupra New York și Washington, deși evenimentele nu s-au produs în zona Pacificului. S-a susținut că scopul tratatului s-a lărgit cu această ocazie în încercarea de adaptare la schimbările intervenite în plan strategic, în sensul că părțile vor interveni în sprijin reciproc și în cazul unor atacuri în afara zonei Pacificului. Relațiile americano-australiene s-au intensificat, inclusiv în zona comerțului (s-a semnat, în 2004, „*The Australia-United States Free Trade Agreement*” (AUSFTA), un acord de comerț preferențial, intrat în vigoare în 2005).

O motivație solidă de participare la războiul împotriva terorismului pentru australieni a apărut, din nefericire, peste un an, când a avut loc un atentat terorist la Bali, unde au explodat bombe în trei locuri, una dintre ele purtată în vesta unui sinucigaș, iar o mare încărcătură fiind plasată într-un vehicul. Atunci au murit 202 oameni, dintre care 88 de australieni și 38 de indonezieni locali. S-au înregistrat și peste 200 de răniți, iar atacul este considerat cel mai grav atentat terorist din Indonezia.

Australia a sprijinit Statele Unite și și-a demonstrat loialitatea, din 2001 până în 2021, cu 39 000 de membri ai forțelor armate, care au servit țara în **Afganistan** în forțe speciale, patrulă maritime în Golf Persic și sprijin aerian. Peste 40 de australieni au decedat și 260 au fost răniți.

Noua Zeelandă a acordat și ea sprijin acțiunilor antiteroriste, participând la diverse misiuni și numărând 10 persoane decedate, dintre care opt în luptă. Ea a rămas fermă în privința modului de interpretare a prevederilor ANZUS. Țara nu a avut victime pe scară largă în atentatele teroriste – două la *World Trade Center*, trei la Bali etc. În schimb, în 2019, chiar pe propriul teritoriu, la o moschee din Christchurch, au fost omorâți 51 de oameni, alți 89 fiind răniți. Autorul a fost australian, iar ținta a constituit-o populația musulmană. (Va urma)



Conf. univ. dr. Sorin BEJAN

Sărbătoarea Paștelui, ce va fi celebrată în acest an de ortodocși la 12 aprilie, marchează miracolul Învierii Domnului, iar actele de purificare din *Săptămâna Luminată* readuc echilibrul și armonia creștinilor. Timpul deschis de *Duminica Floriilor*, închis de *Duminica Tomii* și intersectat de noaptea *Învierii* reprezintă un scenariu ritual de înnoire anuală a lumii. Paștele este cea mai veche și cea mai importantă sărbătoare creștină, fiind celebrată încă din epoca apostolică. Sfântul Apostol Pavel a fost primul care a raportat sărbătoarea Pessah, a evreilor, la Iisus Hristos și i-a îndemnat pe creștini să-l omagieze pe Mântuitor: „Iată Hristos, Paștile nostru, S-a jertfit pentru noi; să prăznuim, deci, nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al viclesugului, ci cu azimile curăției și ale adevărului.” (I Corinteni V, 7-8).

Denumirea de Paște a fost inițial aplicată de primii creștini la comemorarea anuală a *Cinei celei de Taină*, care avea loc în seara de 13 Nisan (ziua a 13-a a lunii Nisan din calendarul evreiesc - prima lună din an, conform Torah – 7 aprilie) și consta dintr-o masă rituală. Această celebrare se substituia vechii mese pascale evreiești, care marca sărbătoarea azimilor (pânițe din făină și apă, care se mănâncă numai la sărbători).

În primele veacuri ale Creștinătății, sărbătoarea s-a numit *Paștele Crucii* și *Paștele Învierii*. Cu timpul, însă, înțelesul cuvântului Paște s-a restrâns numai la sărbătoarea Învierii. Data și modul sărbătoririi au fost diferite de-a lungul veacurilor. Celebrarea începea după prima lună plină ce urma *Echinocțiului de primăvară* (21 martie).

În contrast cu toate celelalte sărbători creștine care depind numai de mișcarea soarelui, ziua de Paște depinde atât de mișcarea soarelui (de care depinde echinocțiul de primăvară) cât și a lunii.

În Bisericele Ortodoxe *Echinocțiul de primăvară* este fixat pe 21 Martie în calendarul *Justinian* (sau 3 Aprilie în calendarul *Gregorian*), în timp ce în Biserica Catolică și cele Protestante echinocțiul este fixat pe 21 Martie în calendarul *Gregorian*. Din această cauză, data Paștelui în Biserica Ortodoxă nu poate fi mai devreme de 4 Aprilie, iar în Bisericele Catolică și Protestante mai devreme de 22 Martie. Această diferență duce, în plus, la o anumită periodicitate în diferența dintre zilele Paștelui. Specific, după 2 sau 4 ani în care diferența este 0-1 săptămâni, urmează un singur an în care diferența este de 4 sau 5 săptămâni (de exemplu, în 2013, 2016, 2021 etc.). Aceasta se datorează faptului că, în acești ani, luna plină care cade după 3 Aprilie este diferită de luna plină care cade după 21 Martie. Dacă Bisericele ar folosi același ciclu lunar, diferența dintre echinocții ar duce la o diferență în ziua Paștelui de 0 sau de 4 săptămâni.

Indiferent când este sărbătorit, Paștele este o zi în care creștinii merg la biserică și respectă tradiția. În creștinismul timpuriu, cei ce se botezau în timpul slujbei de Paști erau

îmbrăcați în alb. Ei purtau aceste veșminte întreaga săptămână, ca pe un simbol al noii lor vieți. Cei care fuseseră deja botezați nu purtau haine albe, ci numai noi, pentru a arăta că împărtășesc noua viață a lui Hristos. În acest fel, obiceiul de a purta haine noi a devenit o tradiție de Paști.



În timpul Evului Mediu, în Europa, cei care participau la liturghia de Paște făceau apoi o lungă procesiune. Aceasta era condusă de un preot care ducea un crucifix sau o lumânare. Din acest obicei a evoluat tradiția *Paradelor de Paște*, existente în Occident. Serbarea Paștelui se prelungește aproape o săptămână, în lăcașurile de cult având loc zilnic Sfânta Liturghie. De la Paște și până la Rusalii erau interzise mătaniile în biserici și posturile, ajunările. Ortodoxia a păstrat importanța teologică a misterului pascal din vechea biserică creștină. Sărbătoarea Paștelui rămâne centrul cultului ortodox, fiind urmată de cea a nașterii Domnului. Nașterea cu trup și Învieria ca Dumnezeu a lui Iisus Hristos reprezintă cei doi poli ai dragostei divine față de oameni.

Săptămâna Patimilor

Conform Sinaxarului din Triod, în fiecare zi din Săptămâna Mare ne reamintim și retrăim ultimele zile din viața Mântuitorului:

- **Sfânta și Marea Luni** – ne aduce în față icoana tânărului Iosif care a fost vândut de frații săi în Egipt. Istorisirea vieții sale în cultul liturgic este anticiparea Jertfei Mântuitorului Iisus Hristos Care a fost vândut de Iuda.
- **Sfânta și Marea Marți** – se face pomenirea Pildei celor zece fecioare. Este o pildă care are menirea să ne țină trează datoria de a trăi permanent în Hristos.
- **Sfânta și Marea Miercuri** – se face pomenire de femeia păcătoasă care a spălat cu lacrimi și a uns cu mir picioarele Mântuitorului – simbol al pocăinței adevărate și al îndreptării omului păcătos.
- **Sfânta și Marea Joi** – este închinată amintirii a patru evenimente deosebite din viața Mântuitorului: spălarea picioarelor ucenicilor, ca pildă de smerenie; Cina cea de Taină, la care Mântuitorul a instituit Taina Sfintei Euharistii; rugăciunea arhierescă; începutul Pătimirilor, prin vînderea Domnului.
- **Sfânta și Marea Vineri** – se prăznuiesc „Sfintele și mântuitoarele și înfricoșătoarele Patimi ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos”.
- **Sfânta și Marea Sâmbătă** – prăznuim îngroparea Mântuitorului nostru Iisus Hristos și pogorârea Sa la iad.

(Text și foto: facebook Mănăstirea Dumbrava, jud. Alba)

Paștele se încadrează în modelul preistoric de renaștere simbolică a timpului și spațiului prin jertfa divinității adorate, substituită de o efigie, un om, un animal, o pasăre sau un ou de pasăre.

Deosebirea fundamentală între creștinism și alte dogme religioase constă în faptul că jertfa prin substituție a zeului precreștin a fost înlocuită cu jertfa lui Iisus, săvârșită o singură dată, pe Golgota, în numele tuturor oamenilor, și reactualizată ritual în fiecare an de credincioși.

Mielul este simbolul lui Iisus în întreaga tradiție creștină. Rugăciunile pentru binecuvântarea mieilor datează din secolul VII, iar din secolul IX, pe masa de Paști a Papei mielul fript a devenit un fel principal. În Europa sunt foarte populari și mieii din unt, paste sau zahăr.

În Egiptul antic și în Persia, prietenii făceau schimb de ouă colorate în ziua echinocțiului de primăvară, începutul noului an. Ouăle au fost întotdeauna un simbol al creației, fertilității și al vieții noi. Creștinii din Orientul apropiat au adoptat acest obicei și oul de Paște a devenit simbol religios, reprezentând momentul din care a înviat Iisus. Ouăle sunt de obicei colorate în roșu, ca simbol al sângelui tuturor oamenilor. În perioada medievală, ouăle colorate erau oferite tuturor servitorilor și copiilor, alături de alte daruri. Ouăle de Paști sunt un simbol universal.

Paștele, cea mai mare sărbătoare creștină, a fost prăznuit întotdeauna ca o zi de bucurie, aceea a Învierii Domnului. Noaptea Învierii este petrecută în biserici, în priveghere și rugăciune, cântări de bucurie și cu lumini multe, semne ale Mântuirii. Din această noapte și până la Înălțare, creștinii se salută cu „*Hristos a înviat!*” și-și răspund cu „*Adevărat a înviat!*”.

În trecut, pentru a celebra Învieria Domnului, autoritățile grațiau prizonierii, eliberau sclavii, reduceau dările, făceau în general acte de mărinimie. La biserici se duceau ofrande: pâine dulce (pască), brânză, carne, mai ales de miel (reminiscență a mielului pascal al evreilor) și ouă roșii, care aminteau de sângele lui Iisus. Toate acestea erau binecuvântate și apoi împărțite săracilor, obicei păstrat până în contemporaneitate.

Pentru că ouăle nu puteau fi consumate în timpul postului, ele au ajuns la loc de cinste pe masă, după Înviere. În tradiția creștină, oul, colorat și împodobit, este simbolul Mântuitorului, care părăsește mormântul și se întoarce la viață, precum puilul de găină ieșit din găoace.

La început, ouăle se vopseau cu plante în galben, culoarea soarelui, și în roșu, culoarea discului solar la răsărit și apus. Ulterior, ouăle au fost decorate cu chipul lui Hristos, cu figuri de îngeri, cu un miel, cu motive astrale sau zoomorfe. Această tehnică de înfrumusețare cu diferite motive este cunoscută sub numele de încondeiere.

La țară, românii aleg ouă proaspete de găină și rață prin scufundarea lor în apă

(ouăle proaspete cad la fund, cele vechi se ridică la suprafață) și pregătesc uneltele de ornamentat. Cele mai vechi „condeie” au fost lumânarea, cu al cărui capăt încins la foc se desenau pe ou anumite semne, și pana de gâscă, ce avea rolul cornului de ornat al olarului. Oamenii topeau ceara de albine în care se adaugă puțin cărbune pisat, încondeiază ouăle cu motivele dorite și le pun apoi în vopsea pentru colorarea fondului. Local, se folosesc metode noi de decorare, mai mult sau mai puțin legate de încondeierea cu ceară: ouă pictate, săpate sau decorate în relief, încondeiate cu frunze de plante, împodobite cu mărgelice etc.



În comunitățile tradiționale, ciocnitul ouălor se face după reguli care diferă de la o zonă la alta, dar, oricum, respectarea lor este obligatorie: cine are prima lovitură (de obicei, bărbatul mai în vârstă), ce părți ale ouălor să fie lovite, ciocnitul să fie „pe luate”, „pe schimbate”, „pe văzute” sau „pe nevăzute”.

În unele locuri, cojile ouălor sunt aruncate pe pământ pentru fertilizarea holdelor, viilor și livezilor, se păstrează pentru vrăji sau descântece sau se pun în hrana animalelor și păsărilor.

Iepurașul de Paște este un simbol păgân, emblemă a fertilității, asociat de creștini cu aparițiile lui Iisus după Înviere. Prima menționare a iepurașului ca simbol pascal apare în Germania, pe la 1590. În unele regiuni din această țară se credea că iepurașul aduce ouăle roșii în Joia Mare și pe cele colorate altfel în noaptea dinaintea Paștelui.

Printre alte simboluri ale Paștelui se mai numără liliacul, expresie a purității, și fluturile, a cărui ieșire din crisalidă în altă formă amintește de Învierea lui Iisus.

Obiceiurile de Paște nu diferă mult de la o zonă a lumii la alta, ci țin în special de specificul gastronomic. Peste tot se prepară mâncăruri tradiționale, cum ar fi **pasca** la ruși și români, **osterstollen** în Germania, **Baba Wielancona** la polonezi. Cel mai des, aceste mâncăruri sunt binecuvântate la biserică, alături de ouă și carne.

Pentru români, pregătirea pentru această sărbătoare înseamnă mai întâi curățenia și bucatele care se fac în casă. Ca și în celelalte scenarii de înnoire sezonieră sau anuală a timpului calendaristic, de Paște se fac sacrificii violente (tăiatul mielului și, în unele zone, a purcelului sau vițelului, spartul ouălor), se prepară alimente rituale (colaci, pască), se aprind luminile, se crede că se deschid mormintele și cerurile, că vorbesc animalele, ard comorile etc.

Și pentru că românii Paștele li s-a părut foarte important, au mai imaginat și alte „feluri” de Paști: Paștele Blajinilor, sărbătoare populară cu dată mobilă, sinonimă cu Paștele Morților, sau Lunea Morților, care este dedicată spiritelor moșilor și strămoșilor capabile să se ospăteze și să se bucure de sărbătoare, la fel ca cei vii.

Și tot așa a fost „inventat” Paștele Cailor, sărbătoare cu dată mobilă (ziua de joi din a șasea săptămână care urmează după Paște), când se crede că, pentru un ceas, o singură dată pe an, se satură caii de păscut iarbă. Importanța sărbătorii s-a diminuat treptat, căpătând un înțeles peiorativ: a nu înapoia ceea ce ai împrumutat, a amâna până la „Sfântul așteaptă”, a nu te ține de cuvânt.

„HRISTOS A ÎNVIAT !”

